

NEDERLANDERS HEBBEN DE BEWIJZEN

Oswald heeft Ken

IN HANDEN

nedy niet vermoord

HILVERSUM — Lee Harvey Oswald heeft tien jaar geleden, op 22 november 1963, in Dallas wel degelijk op president Kennedy geschoten. Zijn schot was echter niet dodelijk. Kennedy werd vermoord door een man, die zich rechts vóór de presidentiële limousine bevond en die met één welgemikt schot de schedel van z'n slachtoffer verbrijzelde. Twee, en mogelijk zelfs drie, andere mannen hebben te zelfder tijd op Kennedy gevuurd. Hun schoten waren evenwel, net als dat van Oswald, niet dodelijk. Een van hen miste zelfs de president, doch raakte huidige adviseur van president Nixon, de toenmalige gouverneur John Connally.

DIT is niet een van de talloze veronderstellingen, die sinds de moordaanslag gewit zijn. Dit is een met bewijzen gestaafd feit. Op verzoek van een aantal Nederlandse journalisten is de wereldberoemde Utrechtse paragnost Gerard Croiset een paar jaar geleden zich gaan bezighouden met de Kennedy-moord. Niet uit sensationele overwegingen, maar omdat hij het uit hoofde van zijn bezigheden een aantrekkelijk onderwerp vond om zijn krachten aan te wijden. Al onderzoekend kwam Croiset terecht in een zodanige beerput van complotten, dat een verificatie door zijn opdrachtgevers nodig was. Die verificatie was bovendien geboden om mensen te overtuigen, die de werkzaamheden van Croiset argwanend bekijken.

JUIST

De belangrijkste bevindingen van de paragnost werden in de Verenigde Staten nagetrokken en juist bevonden. In Nederland bevinden zich grote hoeveelheden bewijsmateriaal, waaronder documenten en op film en band vastgelegde gesprekken met betrokkenen. In grote lijnen leidt dit alles tot de volgende conclusies:

Kennedy werd door vier of vijf schutters bestookt. Oswald was een van hen, maar zijn schot was niet dodelijk. De werkelijke moordenaar bevond zich achter een schutting, vlakbij een spoorlijn in de buurt. Deze man is gesignaleerd en bij name bekend. De schutters waren huurmoordenaars, die in dienst zijn genomen door een aantal Texaanse oliemagnaten. De namen en verblijfplaatsen van deze olie-baronnen zijn in Nederland bekend, evenals het centrale punt, van waaruit de moord georganiseerd en gecoördineerd werd. De relatie tussen Oswald en de organisatoren is helemaal uitgeplozen via de man, die Oswald met de magnaten in contact bracht. Deze man, die zelf belangen bij de olie had, is zelfs in Nederland geweest om zijn getuigenis vast te leggen.

door
Wim Meiners

De Texaanse olie-magnaten hadden hun redenen om president Kennedy om het leven te brengen, en vooral om dat in Texas te (laten) doen. De president had namelijk maatregelen genomen om de belastingvoordelen ongedaan te maken, die de olie-exploitanten genoten. Die belastingvoordelen liepen in de miljarden en al in de tijd, dat Kennedy nog senator was, had hij er voor getijverd om aan de belastingwet te sleutelen. Hij had dus al een slechte naam bij de magnaten. Maar toen hij als president definitieve maatregelen aankondigde, tekende hij zijn doodvonnis letterlijk

helemaal.

VIETNAM

Daar kwam nog bij, dat insiders wisten — in tegenstelling tot nog steeds gaande geruchten — dat Kennedy de oorlog in Vietnam op korte termijn wenste te beëindigen. De olie-

magnaten hadden daar via hun lobby'ers in Washington lucht van gekregen en ze begrepen, dat het einde van de oorlog hun schatten geld zou kosten. Zij verdienden immers dik aan de oorlogsindustrie. Dat alles was voldoende voor de baronnen om tot het einde van Kennedy's leven te besluiten. Tenslotte zou de president worden opgevolgd door de Texaan Johnson en die wist heel goed, hoe ver hij met de olie-jongens kon gaan. Die berekening is achteraf juist gebleken. Johnson heeft later de belastingplannen van Kennedy niet doorgevoerd.

De reden om de moord in Texas te doen plaatsvinden, was, dat een aanslag op een president in de staat Texas in 1963 nog onderzocht diende te worden door Texaanse wetsdienaren in plaats van federale beampten. Dat de moord achteraf toch federaal onderzocht werd, was eigenlijk onwettig en is aanvankelijk fel aangevochten door de betreffende Texanen. In ieder geval gingen de samenzweerders ervan uit, dat hun aanslag in Texas onderzocht zou worden. Dat was aantrekkelijk, omdat ze de zaken in dat geval uitstekend onder controle konden houden. Corruptie is in de Verenigde Staten op lokaal niveau een heel normaal verschijnsel.

Om diezelfde reden besloten de samenzweerders waarschijnlijk om niet de chauffeur van de presidentiële limousine eerst om het leven te brengen. Die chauffeur was namelijk een lid van de Geheime Dienst en als zodanig een federaal ambtenaar. De wet, die de moord op een president niet tot een federale zaak maakt, deed dat wel met de moord op een federaal ambtenaar. De president werd dus niet beschouwd als een federaal ambtenaar. Na de moord in 1963 is deze wet overigens veranderd.

het rapport-Warren, dat het enige officiële document over de aanslag is, concludeert, dat alleen Oswald vanuit de vijfde verdieping van een schoolboekenmagazijn alle schoten heeft gelost, hebben tal van mensen verklaard zeker te weten dat ze vanachter een schutting vlakbij de spoorbaan hebben zien of horen schieten.

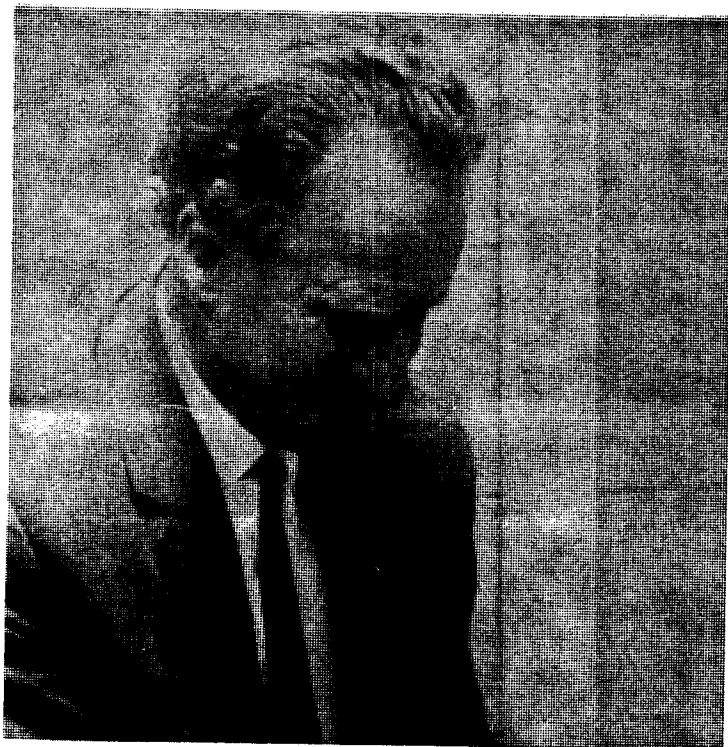
De sterkste verklaring kwam van de spoorweg-opzichter Lee Bowers, die al lang voor de moord twee mannen had zien rondscharrelen bij de schutting. Hij kon dat goed zien, want vanaf de spoorbaan kon hij achter de schutting kijken. Op het moment van de moord zag hij een rookwolkje bij de schutting opstijgen en kort daarna de twee mannen zich uit de voeten maken. Kort na zijn officiële verklaring kwam Bowers overigens via een raadselachtig moment aan zijn auto om het leven.

Ook ene S. M. Holland zag rook tussen de bomen, die rond de schutting stonden. „Ik zag, dat een rookwolkje opsteeg op ongeveer twee à tweeëneenhalve meter boven de grond en precies vanonder die bomen. En je kon dat rookwolkje zien, als je net ongeveer was op de plek, waar ik was". Holland bevond zich op de spoorbaan. Austin Miller: „ik zag iets, dat volgens mij rook of stoom was, opstijgen uit een groep bomen bij de spoorbanen ten noorden van Elm Street". James Simmons en Richard Dodd lieten zich op soortgelijke wijze uit. Ochus Campbell, die onder-directeur was van het schoolboekenmagazijn, zei: „Ik hoorde schoten afvuren van een plaats, die volgens mij in de buurt van de spoorbanen was gelegen". En Mary Woodward, die vlak voor de schutting stond: „Er kwam plotseling een verschrikkelijk, oerverdovend lawaai van even rechts achter ons". Jean Hill: „Ik dacht eerlijk gezegd, dat er vanaf de heuvel werd geschoten. Ik dacht dat er mensen vanaf de heuvel schoten — ik meende wel, dat er door meer dan één persoon werd geschoten". Al deze verklaringen zijn onder ede gedaan,

GETUIGEN

■ Een overzicht van de plaats waar de moordenaar zich bevond. Hij hield zich schuil achter de schutting in het midden van de foto.

De met bewijzen gestaafde aanwijzingen van Croiset over de toedracht van de moord worden gesteund door verklaringen van getuigen. Hoewel

GERARD CROISET
... beerput ...

maar werden door de commissie-Warren niet in haar conclusie opgenomen.

DR. WECHT

Het schot, dat Oswald gelost heeft, raakte Kennedy in zijn nek. De kogel kwam er bij de keel weer uit. Volgens het rapport-Warren schoot hij vervolgens Kennedy door het hoofd, maar dat blijkt onjuist te zijn. De bewijzen, die zich in Nederland hierover bevinden, worden gesteund door een uitspraak van de patholoog-anatoom Cyril Wecht uit Pittsburg, die vorig jaar de röntgen-foto's van Kennedy's stoffelijk overschot heeft mogen bekijken. Wecht ontdekte toen iets in de hersens van de president, dat overeenkwam met een kogel of een gedeelte daarvan. Hij was er zeker van, dat de baan, die dat stuk kogel had gevolgd, aantoonde, dat er van voren geschoten is. Van dat voorwerp in Kennedy's hersens is nooit eerder officieel melding gemaakt.

Om keihard te kunnen bewijzen, dat er hier inderdaad sprake is van een kogel, moet dr. Wecht de hersens van Kennedy onderzoeken. Dat is een mogelijkheid, want ze zijn in een fles formaline bewaard. Toen de patholoog-anatoom evenwel pogingen deed om zijn onderzoek in te stellen, bleken de hersens spoorloos verdwenen te zijn. Er bestaan sterke aanwijzingen, dat dit op last van de Amerikaanse regering is gebeurd. Dr. Wecht is inmiddels persoonlijk in Hilversum geweest om zijn bevindingen op de band vast te leggen.

FBI

Een gedeelte van de zich in Neder-

land bevindende bewijslast was al vóór 1968 rond. Toen kon al aangetoond worden, dat er vier of vijf schutters waren geweest en dat ze in opdracht van bij name bekende mensen hadden gehandeld. Dat alles is toen ter kennis gebracht van de in die tijd nog levende Robert Kennedy, broer van de president. Robert Kennedy was zeer onder de indruk van de informatie en zocht onmiddellijk contact met de FBI. Agenten daarvan gingen op hun beurt praten met de Nederlandse journalisten, die samen met Gerard Croiset met het onderzoek waren begonnen. Afgesproken werd, dat die journalisten in samenwerking met de FBI zouden trachten om de zaak tot een ongetwijfeld sensationeel einde te brengen.

Er vond een begin van een onderzoek plaats. Dat werd echter spoedig afgebroken, want de onderzoekers werden stuk voor stuk het slachtoffer van de meest geheimzinnige en mysterieuze ongelukken. Dodelijk waren ze

als bij toeval geen van alle, maar de wetenschap, dat tientallen getuigen van de moord in Dallas op onverklaarbare wijze om het leven zijn gekomen, was voldoende voor de Nederlanders, die uiteindelijk geen fundamenteel belang hebben bij de oplossing van de moord, om hun handen van de zaak los te trekken.

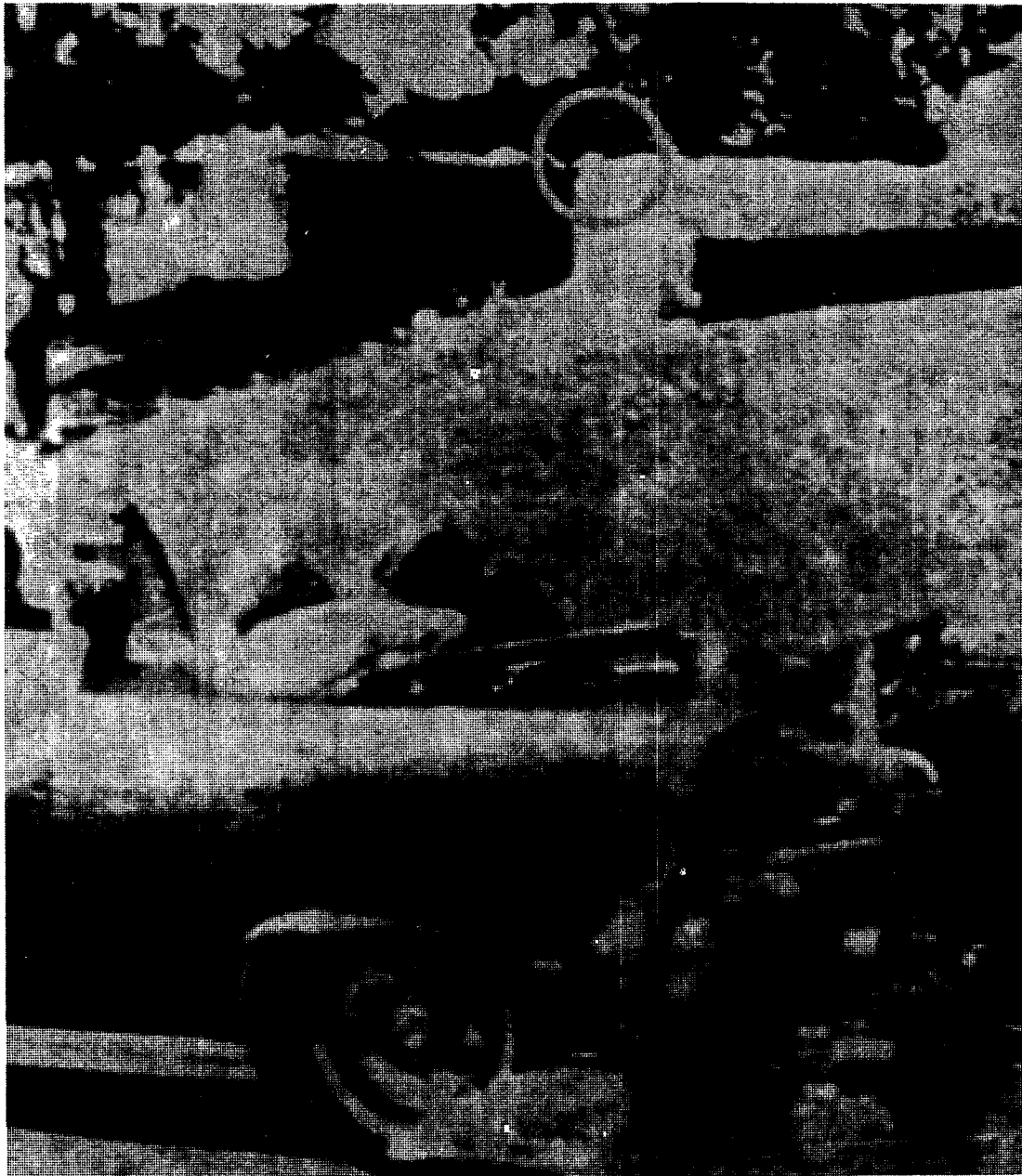
Niettemin bleef de stapel bewijzen groeien, ook al door toedoen van dr. Wecht, wiens inlichtingen de bewe-

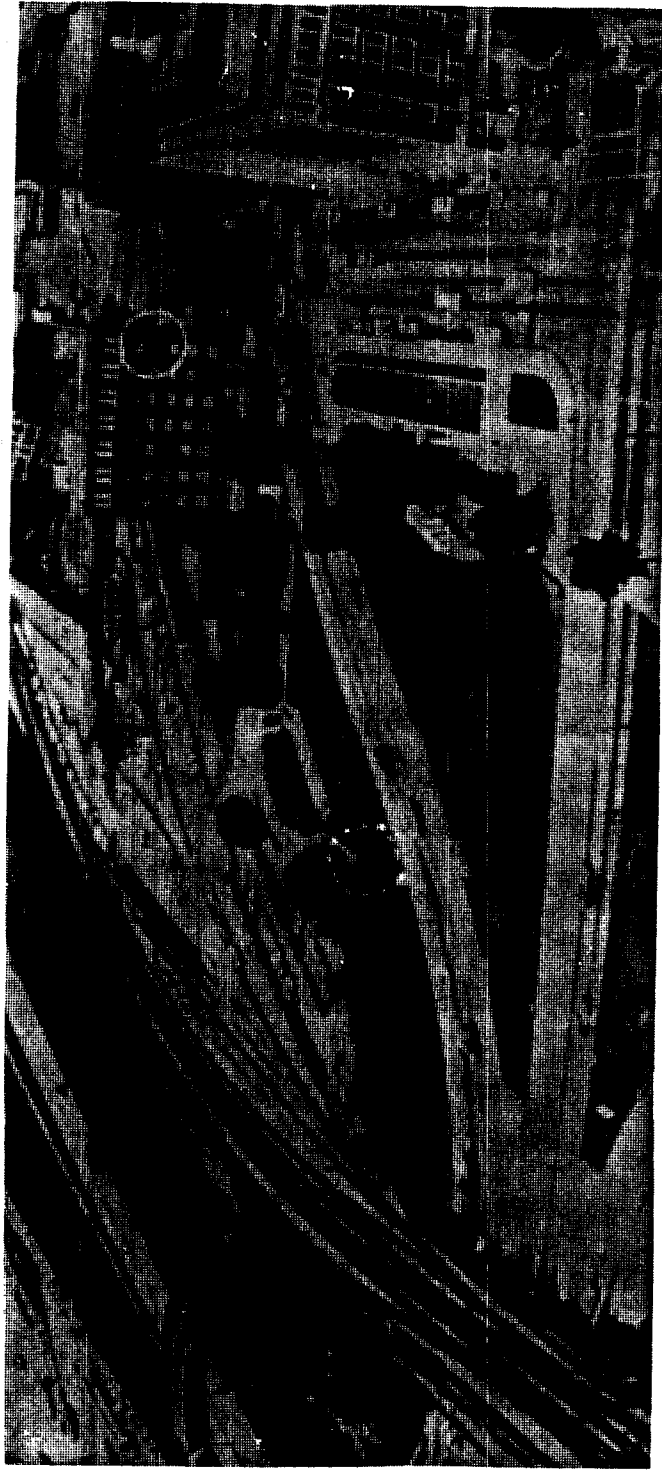
ringen van Croiset en de zijnen volledig bleken te onderschrijven. Sinds de contacten met Robert Kennedy is met die bewijzen echter niets meer gedaan. Als ze volledig openbaar zouden worden gemaakt en ook nog wat de details betreft zouden worden geverifieerd, dan zouden zonder twijfel diverse arrestaties in de Verenigde Staten worden verricht. Gerenommeerde koppen zouden daarbij vallen. De Nederlandse onderzoekers hebben

■ *Het moment van de aanslag. Op de plaats waar het cirkeltje staat, is het dodelijke schot gelost. Uitvergroting van de foto toont aan dat een rookwolkje zichtbaar is.*

dat evenwel nog niet aangedurfd. Nu, na tien jaar, hebben ze een tipje van de sluier willen oplichten. En onder die sluier blijkt het zo te stinken, dat reacties welhaast niet kunnen uitblijven.

■ De auto van Kennedy bevond zich op de weg, die diagonaal over de foto loopt. Oswald schoot vanuit het meest linkse gebouw. Het dodelijke schot kwam uit de bosjes tussen het gebouw en het spoorviadukt in (zie cirkeltje).

Betrokkenheid president Nixon niet aan SPOOR VAN KENNEDY-MOORD

door
Wim Meiners

HILVERSUM — Er loopt een directe lijn van de moord op president Kennedy naar de inbraak in het Watergate-gebouw en de daarmee verbonden hondende activiteiten. De staf van president Nixon blijkt voor haar misdadige praktijken mensen gehurd te hebben, die ook diensten hebben verricht voor de oliebaronnen, van wie wij vorige week melding maakten.

Het draait allemaal in eerste instantie om de figuur van Lee Oswald. De man, die volgens zijn beste vrienden nog geen behoorlijk schot kon lossen, laat staan met drie schoten president Kennedy kon vermoorden, stond bekend als een aanhanger van de Cubaanse leider Fidel Castro. In hoeverre dat in werkelijkheid inderdaad het geval was, is moeilijk te achterhalen, maar in ieder geval had hij het imago van een „linkse jongen”. Volgens diezelfde vrienden beschikte hij over een meer dan middelmatige intelligentie. Dit is in tegenstelling met de officiële persoonsbeschrijving van Oswald. De commissie- Warren en de haar onderstempelde journalisten schilderden Oswald af als een domme jongen, die het in de wereld niet gemaakt had en die uit ranouwe tegenover de samenleving

zijn onlustgevoelens op de president had uitgeleefd.

Er bestaan twee theorieën over de politieke positie van Oswald. Of hij was echt een Castro-idoolaai of de Amerikaanse veiligheidsdienst CIA gebruikte hem als zodanig. Er zijn aanwijzingen, dat de voortreffelijk Russisch sprekende Oswald diverse missies voor de CIA heeft uitgevoerd. Dat zou betekenen, dat de CIA iets met de moord op Kennedy uitstaande heeft gehad, en daarop wordt inderdaad soms gespeculeerd.

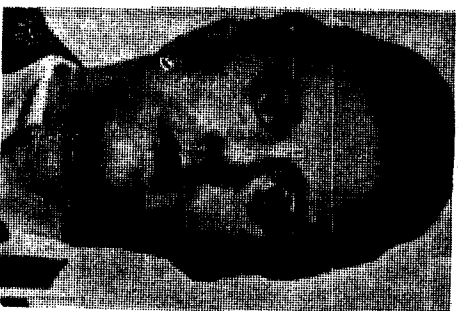
Oswalds banden met de veiligheidskringen zouden onder meer moeten blijken uit het gemak, waarmee hij na twee jaar in de Verenigde Staten terugkeerde. Hij werd nauwelijks onderzocht en dan nog door een lagere ambtenaar. Een zeer ongebruikelijke gebeurtenis in de dagen, dat de Koude Oorlog op zijn hoogst was. Temeer daar Oswald op de Amerikaanse ambassade in Rusland meermalen inleidende dreigende taal aan het adres van de Verenigde Staten had uitgesproken.

Hoewel dan ook, het doet er op dit moment nauwelijks toe, of de CIA er wel of niet bij betrokken was. We zouden ons alleen maar verliezen in speculaties. Feit is in ieder geval, dat Oswald gebruikt is om te doen voorkomen alsof Cuba en missschen zelfs Rusland bij de samenwerping betrok-

ken waren. Een van degenen, die zich daarvoor bijzonder hebben ingespannen, was Frank Sturgis. Via zijn valse naam Fiorini lanceerde hij het bericht, dat Oswald had gehandeld in opdracht van belangrijke mensen in Havana. Sturgis was zelf leider van een zeer rechtse groep mensen, die belangen in Cuba hadden toen ditstator Batista daar nog tekeer ging.

GOKWERELD

Vorig jaar brak Frank Sturgis, om wie de commissie-Warren zich ternauwernood bekommerd heeft, in in het Watergate-gebouw. Drie van zijn zes kompanen bij die gelegenheid hadden dezelfde belangen in Cuba gehad als hij. Sink voor sink kenden ze elkaar al ver voor de moord op Kennedy of hadden ze dezelfde vrienden. Allemaal hadden ze het grootste belang bij het verdwijnen van Fidel Castro, die hen uit Havana vertreven had. Ze waren daar eigenaars of belanghebbenden van gok-gelegenheden geweest en hadden sindsdien contacten met de onderwereld in de Verenigde Staten, die de gokwereld daar beheerst. In het laatste nummer van het Amerikaanse blad Ramparts legt de journalist Peter Dale Scott uit, hoe die onderwereld is ingeschaald door regeeringsinstaties om mee te werken aan de inval in de Verenigde Staten. De onderwereld had daar wel ogen naar, want de val van Castro betekende, dat zij hun duistere

FRANK STURGIS

praktijken weer konden uitvoeren. De gokkers van toen, die de inbrekers van vorige jaar zonden worden, spreidden een reusschtig fanatisme ten loon. Ook na het mislukken van de Yarkenshaal-actie bleven zij onverdorven alles in het werk te stellen om Castro ten val te brengen. Zij stielden de regering van Kennedy verantwoordelijk voor het voortdurende falen en begonnen op dan duur de president te haten. Vooral, toen hij hun infiltratie-postingen strafbaar

8

Overdruk uit: De Gooi- en Eemlander van 20 en 26 november 1973

te tonen

LOOPT NAAR WATERGATE

RICHARD NIXON

stelde. De oliebaronnen in Texas, die op volkomen andere gronden, zoals wij vorige week publiceerden, tot liquidatie van de president wensten over te gaan, vonden in Sturgis en zijn makers willige medewerkers voor de samenwerking.

Het is genoegzaam bekend, dat van de groep samenwerders alleen Oswald gekapt is, en later ook Jack Ruby, als tenuinste keihard kan worden aangehouden, dat ook hij deel uitmaakte van het complot. Het blad

Ramparts is daar vrijwel van overtuigd, maar echte bewijzen zijn daarvoor nog niet. In ieder geval zijn alle anderen nog op vrije voeten. Alleen, behalve de inbrekers in het Watergate-gebouw, die inmiddels een gevangenisstraf uitzitten. Voor de Kennedy-moord hebben de Amerikaanse autoriteiten niemand durven grijpen. Op basis van de gegevens over daders en opdrachtgevers, die zich in Nederland bevinden, zou dat wel mogelijk zijn, maar om juridisch ijzersterk te staan, zou verificatie van elk detail nodig zijn en dat kost uiteraard tonnen

NIXON

Het feit dat sommige mensen, die zich voor de Kennedy-moord leenden, door de Nixon-staf werden aangehouden om nog meer politieke misdrijven te plegen, doet een paar vragen oproepen. Hoe kon dat gebeuren en hoe lang werkt die staf al samen met deze samenzwaarders? Maar vooral, is Nixon soms bij de moord op zijn grote rivalen Kennedy betrokken geweest? Er zijn personen, die dat onder het motto „niets verbijstert ons meer“ zeker menen te weten. Zij voeren daarvoor een aantal redenen aan.

Ten eerste was Nixon op de dag van de moord in Dallas om daar een paar zaken te regelen. Sommige mensen vinden dat achteraf verdomdacht. Verder was Nixon de voornaamste voorberedder van de Varkensbaal-in-

vasie, toen hij nog vice-president was onder Eisenhower. In die hoedanigheid zou hij, nog steeds volgens sommigen, kennis hebben moeten maken met Carlos Bringer. Deze man behoorde tot de groep fokkers, die voortdurend Castro omver trachten te werpen en was een kennis van Lee Oswald. Onze correspondent in Washington, Hank Lefkowitz, berichtte enige tijd geleden over zijn verdachte handel en wandel.

ONDERHOUD

Bringer was een van de belangrijkste anti-Castro-Cubanen. Als zodanig zou hij contact moeten hebben gehad met de Varkensbaal-coördinator Nixon. Net zoals dat later zou moeten zijn gebeurd, toen hij als leider van de „Cuban-Americans for Nixon-Agnew“ campagne voerde voor de huidige president. Zij, die Nixon met de Kennedy-moord in verband brengen, benadrukken, dat een presidentkandidaat vaak een persoonlijk onderhoud heeft met de leider van een belangrijke supportergroep.

Nettemin zijn dit speculaties, die weliswaar bijna vanzelfsprekend ontstaan in deze dagen, maar die volstrekt niet aangehouden kunnen worden. Vooralnog zijn ze ongelooftwaardig en gaan ze te ver. Waarschijnlijk is wel, dat sommige leden van Nixons staf meer weten dan ze voorgeven. In zoverre staat ons nu tien jaar na de moord op Kennedy, wellicht nog heel wat onvoorspelbaars te wachten...